

Arrest

nr. 210 246 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. KALIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Safed Sang, district Mohammad Agha, provincie Logar op 25 aqrab 1374 Afghaanse kalender (AK), 16 november 1995 Gregoriaanse kalender (GK). U bent Tadzjiek van etnische origine. Toen u twee jaar oud was, vluchtte u met uw ouders naar Pakistan, waar u verbleef in een vluchtelingenkamp van Hezb-i-Islami in Shamshatoo. U heeft in Pakistan nooit enig verblijfsdocument gehad. Uw vader sloot zich aan bij Hezb-i-Islami en werkte er als commandant, zelf liep u school in het kamp tot de tiende graad.

In 2013 GK besloot uw familie terug te keren naar Safed Sang. U stak de grens over in Torkham en reisde vervolgens door naar Logar. U bestudeerde er de koran in de madrassa, en na het behalen van uw certificaat, ging u zelf aan de slag als leerkracht. De taliban kwamen regelmatig langs in de madrassa en vroegen u mee te strijden tegen de ongelovige regering. U vertelde telkens dat u nog even tijd nodig had om na te denken. De autoriteiten verdachten u er vervolgens van banden te hebben met de taliban en vielen uw huis aan. Tijdens deze aanval werd ook uw vader meegenomen, waarover u tot op vandaag geen nieuws heeft. Twee dagen later werd u via een vriend van uw oom, werkzaam op het commissariaat, op de hoogte gesteld dat er ook tegen u een aanhoudingsbevel liep, afkomstig van de geheime dienst uit Kabul.

U concludeerde hieruit dat uw veiligheid in gevaar was, aangezien zowel de taliban als de overheid het op u gemunt hadden, en u regelde uw tocht naar Europa. U kwam na een reis van twee maanden aan in België op 24 december 2015, waar u op 7 januari 2016 asiel aanvraagde.

Na uw vertrek uit Safed Sang ontving uw familie een dreigbrief van de taliban, aan u gericht, waarin ze u vroegen u aan te sluiten in hun strijd tegen de ongelovigen. Ze dreigden er bovendien mee u te doden indien u zou weigeren, om zo een voorbeeld te stellen voor anderen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u enerzijds gedood te worden door de taliban en anderzijds opgesloten te worden door de overheid.

U legt ter staving van uw asielmotieven volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), een document van de madrassa, een dreigbrief van de taliban en een bewijs dat de documenten uit Kabul zijn verstuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, dd. 22 januari 2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw terugkeer naar Afghanistan en uw afkomst uit en uw verblijf in het dorp Safed Sang, district Mohammad Agha, provincie Logar voor uw komst naar België.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw bijzonder beperkte en foutieve geografische kennis van de regio waar u de laatste twee jaar voor uw komst naar België zou gewoond hebben. Wanneer u immers wordt uitgenodigd om de weg naar het districtscentrum te beschrijven, noemt u vlot enkele dorpen op zoals Waghjan, Dehnaw, Moghol Kheil en Zarghon Shar (CGVS, p. 10). Deze dorpen zijn inderdaad gelegen in het district Mohammad Agha, echter niet tussen Safed Sang en het districtscentrum, maar wel aan de andere kant van dit districtscentrum, richting Pul-e-Alam. Het is dan ook merkwaardig dat u enerzijds antwoordt nooit verder dan het districtscentrum gegaan te zijn (CGVS, p. 10), maar anderzijds wel vlot deze dorpen weet te benoemen. Opmerkelijk is ook dat u Bini Sherafghan verkeerdelijk situeert tussen Waghjan en Dehnaw (CGVS, p. 12), twee dorpen die, zoals reeds eerder aangegeven, niet tussen Safed Sang en het districtscentrum liggen. Dit alles toont aan dat u duidelijk een poging heeft ondernomen om de geografische kennis van het district waaruit u beweert afkomstig te zijn in te studeren, maar dat u er niet in slaagt om deze kennis correct te reproduceren.

Deze bevinding wordt nog versterkt wanneer het CGVS u vervolgens enkele namen opsomt van dorpen die nabij uw dorp gelegen zijn. De namen Kandwala, Nazarkhel, Nyazi en Dawrankheil, dorpen die in de onmiddellijke omgeving van uw dorp liggen, hoort u duidelijk voor het eerst (CGVS, p. 15). De de plaatsnamen Sare Pul, Ghazni Kheil en Budyakheil, die tussen Safed Sang en het districtscentrum gelegen zijn, zijn u eveneens onbekend (CGVS, p. 15-16). Ook van het dorp Kunj, gelegen op enkele kilometer van Safed Sang, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p. 15), en evenmin zegt de naam Alukhel u iets (CGVS p. 15), een dorp in de provincie Kabul, maar nog steeds in de onmiddellijke omgeving van Safed Sang. U verklaart uw zeer summiere kennis over deze dorpen door te stellen dat u niet alle dorpen van de provincie Logar kunt kennen (CGVS, p. 15). Aangezien het hier duidelijk enkel dorpen betreft uit uw directe omgeving, en niet zomaar enkele dorpen uit de volledige provincie Logar, kan deze reactie niet gelden als een aanvaardbaar excuus om uw gebrekkige kennis te vergoelijken.

Het valt bovendien op dat wanneer wordt gevraagd om de districten in uw onmiddellijke omgeving te benoemen, u Azra, Khoshi en Mohammad Agha zelf noemt (CGVS, p. 12). Het is inderdaad correct dat Azra en Khoshi twee districten zijn die grenzen aan het district Mohammad Agha, maar deze situeren zich wel een heel eind uit de buurt van uw dorp Safed Sang. Wanneer u nogmaals de vraag wordt gesteld of u nog andere districten in uw omgeving kent, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 12). Het is bijgevolg opmerkelijk dat u op deze vraag nalaat Musayi of Chahar Asyab te vermelden, twee districten die vlakbij uw dorp liggen, zeker aangezien u Chahar Asyab reeds eerder in het gehoor hebt vermeld als een plaats waar u bent langsgesproken op uw tocht uit Pakistan naar Safed Sang (CGVS, p. 8), en waar u ook tijdens uw vertrek bent gepasseerd (CGVS, p. 20). Dat u bijgevolg nalaat deze plaats als een naburig district te benoemen, geeft een sterk ingestudeerd karakter weer van enerzijds uw geografische kennis alsook uw reisweg.

Het is bijgevolg duidelijk dat uw geografische kennis over de plaats waar u de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan zou verbleven hebben dermate summier is, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u daar als jongvolwassene twee tot drie jaar heeft verbleven.

Ook blijkt uw kennis over de scholen in Safed Sang niet te overtuigen dat u tussen 2013 en 2015 effectief in uw dorp heeft gewoond. U weet dat er een jongensschool was en u kunt zich blijkbaar wel nog herinneren dat er in de periode dat u in Safed Sang was de muren van deze school een nieuwe laag verf hebben gekregen (CGVS, p. 9-10). Andere bouwwerken aan scholen hebben er volgens u, wiens oom bovendien les gaf aan deze school (CGVS, p. 9), niet plaatsgevonden (CGVS, p. 10) in de periode dat u was teruggekeerd naar Safed Sang. Deze verklaringen stroken echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er in 2014 een nieuwe school gebouwd en ingehuldigd is in uw dorp. Het feit dat u zich wel nog herinnert dat de muren van de school werden geschilderd, maar dat anderzijds de bouw en opening van een volledig nieuw gebouw u zou ontgaan zijn, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook is het opmerkelijk dat u nog nooit gehoord hebt over de brug van Zahid Abad (CGVS, p. 19), aangezien u er nooit zou geweest zijn (CGVS, p. 20), hetgeen sterk contradictorisch is met uw eerdere wegbeschrijving naar het districtscentrum, waar u Zahid Abad duidelijk noemde als een plaats waar u op weg naar Mohammad Agha bent voorbijgegaan (CGVS, p. 10). Los daarvan is het opmerkelijk dat het bestaan van deze brug in Zahid Abad u volledig zou ontgaan zijn. Deze brug, die vlak voor uw vertrek in 2015 in gebruik is genomen, met een lengte van 9,5 meter, is volgens de informatie toegevoegd aan het

administratief dossier voor vele families van belang is. Het feit dat de bouw en het bestaan van deze brug u totaal zou ontgaan zijn, zozeggend omdat u er nooit kwam, lijkt eveneens weinig geloofwaardig.

Uw kennis over Zarghon Shar weet bovendien ook niet te overtuigen. U situeert deze plaats niet enkel verkeerd tussens uw dorp en het districtscentrum (CGVS, p. 10), ook blijkt u niets te weten over de gebeurtenissen die zich daar hebben afgespeeld een maand voor uw vertrek uit Mohammad Agha. U bent vertrokken uit Afghanistan in aqrab 1394, oktober/november 2015 (CGVS, p. 10), een maand nadat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier de Afgaanse veiligheidsdiensten dit bolwerk van de taliban volledig verwoest hebben. Het feit dat u zich enkel weet te herinneren dat er in Zarghon Shar veel gebeurde, zoals bijvoorbeeld bembommen die afgaan, maar u niets weet over dit grootse incident een maand voor uw zogenaamd vertrek (CGVS, p. 10), maakt het alweer weinig geloofwaardig dat u op dat moment ook effectief aanwezig was in Mohammad Agha.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin weet te overtuigen. Zo zegt de naam Abdul Wakil Haqyar, het hoofd van de politie van Mohammad Agha in 2014, u blijkbaar niets (CGVS, p. 14). Gevraagd wat u weet over Saifullah Mujahid, leidt u uit zijn achternaam af dat dit een jihadi-iemand is (CGVS, p. 14). Dat het hier ook de naam is van de districtsburgemeester van Mohammad Agha die in 2014 in zijn huis is doodgeschoten door opstandelingen, weet u duidelijk niet. Zelfs op de vraag of u weet heeft van een burgemeester die gedood is in Mohammad Agha, lacht u van niet (CGVS, p. 14), maar voegt u er volledigheidshalve wel aan toe dat u wel weet heeft van een gouverneur die gedood was, namelijk Arsala Jamal (CGVS, p. 14), hetgeen correct is, doch geen verschoning is voor het feit dat voorgaand incident u is ontgaan. Ook blijkt u geen enkele naam te kunnen geven van talibancommandanten in Mohammad Agha (CGVS, p. 14), en zelfs wanneer het CGVS de naam Qari Borhan noemt (CGVS, p. 14-15), een belangrijke commandant van de taliban in Mohammad Agha, blijkt u die naam nog nooit gehoord te hebben. Bovendien zegt ook de naam Qari Adel u niets (CGVS, p. 15). Het feit dat u nog nooit heeft gehoord over uw collega-madrassaleraar uit het naburige Kutobkhel, die in 2014 door onbekenden is neergeschoten, bevestigt dat u voor uw komst naar België niet woonachtig was in Safed Sang, laat staan dat u er aan de slag was als leraar in de madrasa.

Gevraagd zelf iets te vertellen over incidenten die gebeurd zijn tijdens uw verblijf in Safed Sang, blijkt u enkel iets te kunnen vertellen over demonstraties die hebben plaatsgevonden door studenten. Ze protesteerden volgens u tegen het feit dat ze te weinig punten hadden gekregen voor hun toelatingsexamen (CGVS, p. 13). Wanneer echter wordt gevraagd naar het resultaat van deze betogingen of wat u zelf aan het doen was op het moment dat deze betogingen plaatsvonden, blijkt u hier geen antwoord op te kunnen geven (CGVS, p. 13). Gevraagd of u zich nog andere incidenten herinnert over uw periode in Safed Sang, antwoordt u op een overstroming na ontkennend (CGVS, p. 14). Alles bij elkaar genomen betreft het hier een weinig doorleefd relaas van persoonlijke herinneringen, waardoor hier ook weinig geloof aan kan gehecht worden.

Voorts slaagt u er ook niet in uw terugkeer uit Pakistan naar Afghanistan geloofwaardig te maken. Gevraagd om te vertellen op welke wijze u heeft gereisd van aan de grens van Torkham naar Safed Sang, vertelt u dat u eerst naar Kabul bent gegaan en vervolgens naar Logar (CGVS, p. 7). Uitgenodigd iets meer in detail te gaan over de weg van de Pakistaanse grens naar Kabul, blijkt u dit niet te weten aangezien u de plaatsen en de provincies niet kent (CGVS p. 7). Wanneer u vervolgens wordt aangespoord te vertellen wat u zich allemaal kunt herinneren over uw eerste tocht door uw geboorteland, blijft u tevens zeer vaag. U herinnert zich wegen, auto's en huizen (CGVS, p. 7), en wanneer u nogmaals wordt aangemoedigd te vertellen over de verschillen tussen Pakistan en Afghanistan raakt u niet verder dan dat in Pakistan de wegen geasfalteerd waren en in Afghanistan mooie auto's, groene regio's en mooie gebouwen waren. Wanneer u echter op uw achttien jaar voor het eerst in zestien jaar terugkeert naar uw geboortedorp, mag verwacht worden dat u toch iets meer details kunt weergeven over uw eerste indrukken van uw geboorteland. Wanneer u vervolgens wordt uitgenodigd de weg te beschrijven van Kabul naar Safed Sang, komt u alweer niet verder dan twee plaatsnamen op te noemen, namelijk Sang Newsta en Char Asyab, maar daar houdt uw kennis over uw reisweg alweer op (CGVS, p. 8).

Bovendien is het opmerkelijk dat u enerzijds vertelt dat u in de winter bent teruggekeerd naar Mohammad Agha (CGVS, p. 6), maar u zich wel nog herinnert dat er graan, ui en tomaten op het veld stonden (CGVS, p. 9), hetgeen niet mogelijk is. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier worden tomaten in de zomer geteeld en staat ui van de lente tot de herfst op het veld. Wanneer u nogmaals de vraag wordt gesteld in welk seizoen u bent aangekomen, antwoordt u opnieuw dat het in

de winter was (CGVS, p. 9), maar wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er in Logar tomaten groeien in de winter, lijkt u uw fout in te zien, en corrigeert u zichzelf door te stellen dat er enkel graan op het land was (CGVS, p. 9). Alles bij elkaar heeft u het niet geloofwaardig gemaakt effectief naar Logar te zijn teruggekeerd.

Bijkomend kunnen er eveneens vraagtekens geplaatst worden bij uw verblijf in het vluchtelingenkamp Shamshatoo in Pakistan. Hoewel Shamshatoo bekend staat als een bolwerk van de partij Hezb-i-Islami schiet uw kennis over deze partij schromelijk tekort. Zo kan u over Hezb-i-Islami vertellen dat het een partij is en dat haar leider Gulbuddin Hekmatyar heet, maar moet u toegeven dat u geen idee heeft van de activiteiten van deze partij of van incidenten waarbij deze partij betrokken is (CGVS, p.3,4). Verdere informatie heeft u blijkbaar niet over Hezb-i-Islami. Over Gulbuddin Hekmatyar stelt uw informatie eveneens teleur. U kan zeggen dat hij de leider is en dat hij naar Afghanistan teruggekeerd is. Meer informatie over Hekmatyar kan u niet aanbrengen (CGVS, p.4). Aangezien Hekmatyar pas in 2017 terugkeerde naar Afghanistan zou uw kennis over Hekmatyar na een leven in Shamshatoo niet verder reiken dan dat hij de leider van de partij is (CGVS, p.4). Dit is allerminst ernstig. De objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd wijst uit dat het leven in het kamp Shamshatoo doordrongen is van de partij Hezb-i-Islami. Zo goed als alle inwoners van Shamshatoo zijn aanhangers van Hezb-i-Islami en het gedachtegoed van Gulbuddin Hekmatyar wordt uitgebreid in de kamp gepropageerd, in die mate dat zelfs de jongeren aan de scholen – waar ook u studeerde - warm aangemoedigd worden de wapens voor Hezb-i-Islami op te nemen. Nog meer dan uw reeds markante gebrek aan kennis over Hezb-i-Islami valt uw uitspraak op dat u geen weet heeft wat de mensen in Shamshatoo denken over Hezb-i-Islami en dat uw persoonlijke mening over de partij zich beperkt tot de vaststelling dat ze waarschijnlijk niet goed bezig zijn en dat ze tegen de regering zijn (CGVS, p.4). Het valt dan ook allerminst voor te stellen dat u opgroeide in dit kamp en er tot uw zestien jaar verbleef zonder dat u zelfs maar weet heeft van de mening van de kampbewoners over Hezb-i-Islami.

Daarnaast kunnen uw verklaringen over het werk van uw vader evenmin overtuigen. U beweert dat de uw vader als Hezb-i-Islamicommandant actief was. U weet echter niets te zeggen over de functie die uw vader bekleedde (CGVS, p.4). Over de activiteiten van uw vader of zelfs waar hij als commandant actief was kan u evenmin iets kwijt (CGVS, p.4). Twee andere Hezb-i-Islamicommandanten in Shamshatoo kan u bij naam noemen, maar iets over hen vermelden kan u alweer niet (CGVS, p.4). Tenslotte valt het op dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan nog nooit van UNHCR gehoord heeft en dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van ngo's in het Shamshatoo kamp (CGVS, p.5). Een aanval op de veiligheidspost nabij het Shamshatookamp enkele maanden voor uw beweerde vertrek naar Afghanistan met zes dodelijke slachtoffers is u ook ontgaan (CGVS, p.5). Het geheel van bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u geenszins in contact kwam met de partij Hezb-i-Islami en haar leden hetgeen niet te verzoenen valt met uw voorgehouden verblijf in het vluchtelingenkamp Shamshatoo.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar en moet er eveneens getwijfeld worden aan uw verblijf in Pakistan als Afghaans vluchteling. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 22 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter bij uw verklaringen dat u de voor uw vertrek naar België in Safed Sang heeft verbleven en voegt eraan toe dat Logar groot is en u niet alle dorpen kent uit uw provincie (CGVS, p. 10,20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niets wijzigen. Uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de dreigbrief van de taliban en het document van de madrassa kunnen enkel ondersteuning bieden bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet aan de orde is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). Het document van EMS toont enkel aan dat er documenten uit Kabul zijn opgestuurd, maar bewijzen geenszins uw afkomst uit Mohammad Agha. Over uw verblijf in Pakistan legt u geen enkel stuk neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de Europese Richtlijn 2004/83, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

(...)

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw terugkeer naar Afghanistan en uw afkomst uit en uw verblijf in het dorp Safed Sang, district Mohammad Agha, provincie Logar voor uw komst naar België.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw bijzonder beperkte en foutieve geografische kennis van de regio waar u de laatste twee jaar voor uw komst naar België zou gewoond hebben. Wanneer u immers wordt uitgenodigd om de weg naar het districtscentrum te beschrijven, noemt u vlot enkele dorpen op zoals Waghjan, Dehnaw, Moghol Kheil en Zarghon Shar (CGVS, p. 10). Deze dorpen zijn inderdaad gelegen in het district Mohammad Agha, echter niet tussen Safed Sang en het districtscentrum, maar wel aan de andere kant van dit districtscentrum, richting Pul-e-Alam. Het is dan

ook merkwaardig dat u enerzijds antwoordt nooit verder dan het districtscentrum gegaan te zijn (CGVS, p. 10), maar anderzijds wel vlot deze dorpen weet te benoemen. Opmerkelijk is ook dat u Bini Sherafghan verkeerdelijk situeert tussen Waghjan en Dehnaw (CGVS, p. 12), twee dorpen die, zoals reeds eerder aangegeven, niet tussen Safed Sang en het districtscentrum liggen. Dit alles toont aan dat u duidelijk een poging heeft ondernomen om de geografische kennis van het district waaruit u beweert afkomstig te zijn in te studeren, maar dat u er niet in slaagt om deze kennis correct te reproduceren.

Deze bevinding wordt nog versterkt wanneer het CGVS u vervolgens enkele namen opsomt van dorpen die nabij uw dorp gelegen zijn. De namen Kandwala, Nazarkhel, Nyazi en Dawrankheil, dorpen die in de onmiddellijke omgeving van uw dorp liggen, hoort u duidelijk voor het eerst (CGVS, p. 15). De de plaatsnamen Sare Pul, Ghazni Kheil en Budyakheil, die tussen Safed Sang en het districtscentrum gelegen zijn, zijn u eveneens onbekend (CGVS, p. 15-16). Ook van het dorp Kunj, gelegen op enkele kilometer van Safed Sang, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p. 15), en evenmin zegt de naam Alukhel u iets (CGVS p. 15), een dorp in de provincie Kabul, maar nog steeds in de onmiddellijke omgeving van Safed Sang. U verklaart uw zeer summiere kennis over deze dorpen door te stellen dat u niet alle dorpen van de provincie Logar kunt kennen (CGVS, p. 15). Aangezien het hier duidelijk enkel dorpen betreft uit uw directe omgeving, en niet zomaar enkele dorpen uit de volledige provincie Logar, kan deze reactie niet gelden als een aanvaardbaar excuus om uw gebrekkige kennis te vergoelijken.

Het valt bovendien op dat wanneer wordt gevraagd om de districten in uw onmiddellijke omgeving te benoemen, u Azra, Khoshi en Mohammad Agha zelf noemt (CGVS, p. 12). Het is inderdaad correct dat Azra en Khoshi twee districten zijn die grenzen aan het district Mohammad Agha, maar deze situeren zich wel een heel eind uit de buurt van uw dorp Safed Sang. Wanneer u nogmaals de vraag wordt gesteld of u nog andere districten in uw omgeving kent, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 12). Het is bijgevolg opmerkelijk dat u op deze vraag nalaat Musayi of Chahar Asyab te vermelden, twee districten die vlakbij uw dorp liggen, zeker aangezien u Chahar Asyab reeds eerder in het gehoor hebt vermeld als een plaats waar u bent langsgesproken op uw tocht uit Pakistan naar Safed Sang (CGVS, p. 8), en waar u ook tijdens uw vertrek bent gepasseerd (CGVS, p. 20). Dat u bijgevolg nalaat deze plaats als een naburig district te benoemen, geeft een sterk ingestudeerd karakter weer van enerzijds uw geografische kennis alsook uw reisweg.

Het is bijgevolg duidelijk dat uw geografische kennis over de plaats waar u de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan zou verbleven hebben dermate summier is, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u daar als jongvolwassene twee tot drie jaar heeft verbleven.

Ook blijkt uw kennis over de scholen in Safed Sang niet te overtuigen dat u tussen 2013 en 2015 effectief in uw dorp heeft gewoond. U weet dat er een jongensschool was en u kunt zich blijkbaar wel nog herinneren dat er in de periode dat u in Safed Sang was de muren van deze school een nieuwe laag verf hebben gekregen (CGVS, p. 9-10). Andere bouwwerken aan scholen hebben er volgens u, wiens oom bovendien les gaf aan deze school (CGVS, p. 9), niet plaatsgevonden (CGVS, p. 10) in de periode dat u was teruggekeerd naar Safed Sang. Deze verklaringen stroken echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er in 2014 een nieuwe school gebouwd en ingehuldigd is in uw dorp. Het feit dat u zich wel nog herinnert dat de muren van de school werden geschilderd, maar dat anderzijds de bouw en opening van een volledig nieuw gebouw u zou ontgaan zijn, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook is het opmerkelijk dat u nog nooit gehoord hebt over de brug van Zahid Abad (CGVS, p. 19), aangezien u er nooit zou geweest zijn (CGVS, p. 20), hetgeen sterk contradictorisch is met uw eerdere wegbeschrijving naar het districtscentrum, waar u Zahid Abad duidelijk noemde als een plaats waar u op weg naar Mohammad Agha bent voorbijgegaan (CGVS, p. 10). Los daarvan is het opmerkelijk dat het bestaan van deze brug in Zahid Abad u volledig zou ontgaan zijn. Deze brug, die vlak voor uw vertrek in 2015 in gebruik is genomen, met een lengte van 9,5 meter, is volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier voor vele families van belang is. Het feit dat de bouw en het bestaan van deze brug u totaal zou ontgaan zijn, zagezegd omdat u er nooit kwam, lijkt eveneens weinig geloofwaardig.

Uw kennis over Zarghon Shar weet bovendien ook niet te overtuigen. U situeert deze plaats niet enkel verkeerdelijk tussen uw dorp en het districtscentrum (CGVS, p. 10), ook blijkt u niets te weten over de gebeurtenissen die zich daar hebben afgespeeld een maand voor uw vertrek uit Mohammad

Agha. U bent vertrokken uit Afghanistan in aqrab 1394, oktober/november 2015 (CGVS, p. 10), een maand nadat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier de Afghaanse veiligheidsdiensten dit bolwerk van de taliban volledig verwoest hebben. Het feit dat u zich enkel weet te herinneren dat er in Zarghon Shar veel gebeurde, zoals bijvoorbeeld bembommen die afgaan, maar u niets weet over dit grootse incident een maand voor uw zogenaamd vertrek (CGVS, p. 10), maakt het alweer weinig geloofwaardig dat u op dat moment ook effectief aanwezig was in Mohammad Agha.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin weet te overtuigen. Zo zegt de naam Abdul Wakil Haqyar, het hoofd van de politie van Mohammad Agha in 2014, u blijkbaar niets (CGVS, p.14). Gevraagd wat u weet over Saifullah MMujahid, leidt u uit zijn achternaam af dat dit een jihadi-iemand is (CGVS, p. 14). Dat het hier ook de naam is van de districtsburgemeester van Mohammad Agha die in 2014 in zijn huis is doodgeschoten door opstandelingen, weet u duidelijk niet. Zelfs op de vraag of u weet heeft van een burgemeester die gedood is in Mohammad Agha, lacht u van niet (CGVS, p. 14), maar voegt u er volledigheidshalve wel aan toe dat u wel weet heeft van een gouverneur die gedood was, namelijk Arsala Jamal (CGVS, p. 14), hetgeen correct is, doch geen verschoning is voor het feit dat voorgaand incident u is ontgaan. Ook blijkt u geen enkele naam te kunnen geven van talibancommandanten in Mohammad Agha (CGVS, p. 14), en zelfs wanneer het CGVS de naam Qari Borhan noemt (CGVS, p. 14-15), een belangrijke commandant van de taliban in Mohammad Agha, blijkt u die naam nog nooit gehoord te hebben. Bovendien zegt ook de naam Qari Adel u niets (CGVS, p. 15). Het feit dat u nog nooit heeft gehoord over uw collega-madrassaleraar uit het naburige Kutobkhel, die in 2014 door onbekenden is neergeschoten, bevestigt dat u voor uw komst naar België niet woonachtig was in Safed Sang, laat staan dat u er aan de slag was als leraar in de madrasa.

Gevraagd zelf iets te vertellen over incidenten die gebeurd zijn tijdens uw verblijf in Safed Sang, blijkt u enkel iets te kunnen vertellen over demonstraties die hebben plaatsgevonden door studenten. Ze protesteerden volgens u tegen het feit dat ze te weinig punten hadden gekregen voor hun toelatingsexamen (CGVS, p. 13). Wanneer echter wordt gevraagd naar het resultaat van deze betogingen of wat u zelf aan het doen was op het moment dat deze betogingen plaatsvonden, blijkt u hier geen antwoord op te kunnen geven (CGVS, p. 13). Gevraagd of u zich nog andere incidenten herinnert over uw periode in Safed Sang, antwoordt u op een overstroming na ontkennend (CGVS, p. 14). Alles bij elkaar genomen betreft het hier een weinig doorleefd relaas van persoonlijke herinneringen, waardoor hier ook weinig geloof aan kan gehecht worden.

(...)Bijkomend kunnen er eveneens vraagtekens geplaatst worden bij uw verblijf in het vluchtelingenkamp Shamshatoo in Pakistan. Hoewel Shamshatoo bekend staat als een bolwerk van de partij Hezb-i-Islami schiet uw kennis over deze partij schromelijk tekort. Zo kan u over Hezb-i-Islami vertellen dat het een partij is en dat haar leider Gulbuddin Hekmatyar heet, maar moet u toegeven dat u geen idee heeft van de activiteiten van deze partij of van incidenten waarbij deze partij betrokken is (CGVS, p.3,4). Verdere informatie heeft u blijkbaar niet over Hezb-i-Islami. Over Gulbuddin Hekmatyar stelt uw informatie eveneens teleur. U kan zeggen dat hij de leider is en dat hij naar Afghanistan teruggekeerd is. Meer informatie over Hekmatyar kan u niet aanbrengen (CGVS, p.4). Aangezien H.(...) pas in 2017 terugkeerde naar Afghanistan zou uw kennis over Hekmatyarna een leven in Shamshatoo niet verder reiken dan dat hij de leider van de partij is (CGVS, p.4). Dit is allerminst ernstig. De objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd wijst uit dat het leven in het kamp Shamshatoo doordrongen is van de partij Hezb-i-Islami. Zo goed als alle inwoners van Shamshatoo zijn aanhangers van Hezbi-Islami en het gedachtegoed van Gulbuddin Hekmatyar wordt uitgebreid in de kamp gepropageerd, in die mate dat zelfs de jongeren aan de scholen – waar ook u studeerde - warm aangemoedigd worden de wapens voor Hezbi-Islami op te nemen. Nog meer dan uw reeds markante gebrek aan kennis over Hezb-i-Islami valt uw uitspraak op dat u geen weet heeft wat de mensen in Shamshatoo denken over Hezb-i-Islami en dat uw persoonlijke mening over de partij zich beperkt tot de vaststelling dat ze waarschijnlijk niet goed bezig zijn en dat ze tegen de regering zijn (CGVS, p.4). Het valt dan ook allerminst voor te stellen dat u opgroeide in dit kamp en er tot uw zestien jaar verbleef zonder dat u zelfs maar weet heeft van de mening van de kampbewoners over Hezb-i-Islami.

Daarnaast kunnen uw verklaringen over het werk van uw vader evenmin overtuigen. U beweert dat de uw vader als Hezb-i-Islamicommandant actief was. U weet echter niets te zeggen over de functie die uw vader bekleedde (CGVS, p.4). Over de activiteiten van uw vader of zelfs waar hij als commandant actief was kan u evenmin iets kwijt (CGVS, p.4). Twee andere Hezb-i-Islamicommandanten in Shamshatoo kan u bij naam noemen, maar iets over hen vermelden kan u alweer niet (CGVS, p.4). Tenslotte valt het

op dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan nog nooit van UNHCR gehoord heeft en dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van ngo's in het Shamshatoo kamp (CGVS, p.5). Een aanval op de veiligheidspost nabij het Shamshatookamp enkele maanden voor uw beweerde vertrek naar Afghanistan met zes dodelijke slachtoffers is u ook ontgaan (CGVS, p.5). Het geheel van bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u geenszins in contact kwam met de partij Hezb-i-Islami en haar leden hetgeen niet te verzoenen valt met uw voorgehouden verblijf in het vluchtelingenkamp Shamshatoo.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar en moet er eveneens getwijfeld worden aan uw verblijf in Pakistan als Afghaans vluchteling. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niets wijzigen. Uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de dreigbrief van de taliban en het document van de madrassa kunnen enkel ondersteuning bieden bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet aan de orde is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). Het document van EMS toont enkel aan dat er documenten uit Kabul zijn opgestuurd, maar bewijzen geenszins uw afkomst uit Mohammad Agha. Over uw verblijf in Pakistan legt u geen enkel stuk neer.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker stelt dat de verwachtingen van verwerende partij betreffende zijn geografische kennis in Afghanistan niet redelijk zijn daar hij maar enkele jaren in zijn regio van herkomst verbleef en steeds in het dorp heeft gewerkt. De Raad stelt vast dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De Raad acht het niet geloofwaardig dat verzoeker zich *in casu* vergist in de dorpen die zich het dichtst bij zijn eigen dorp Safed Sang bevinden of zich bevinden op de weg die verzoeker nam in zijn regio, met name die naar het districtscentrum, ook al had hij zelf geen auto. Hierbij komt nog de vaststelling dat verzoeker er wel in slaagt dorpen en districten die verder afliggen aan te duiden. Ongeacht het feit dat verzoeker stelt slechts enkele jaren in de regio te zijn verbleven en enkel in zijn dorp te hebben gewerkt, kan van hem worden verwacht dat hij toch een bepaalde kennis heeft van de nabijgelegen dorpen, de weg naar het districtscentrum, de districten in zijn onmiddellijke omgeving, de bouw van een school in zijn dorp en enkele kenmerkende incidenten die zich in zijn provincie hebben voorgedaan. Waar wordt verwezen naar de veiligheidssituatie in zijn regio en het veiligheidsrisico door de aanwezigheid van de taliban hetgeen het reizen naar andere dorpen beperkt, verschoont hij zijn onwetendheid niet aangezien hij er wel in slaagt de dorpen aan de andere kant van het districtscentrum te benoemen en zelfs districten kon benoemen die niet in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp liggen. Overigens kan de argumentatie rond de veiligheidssituatie geen verschuiving bieden voor de gedane vaststellingen betreffende de school in verzoekers dorp. Uit verzoekers verklaringen blijkt ook niet dat verzoeker zich in een dermate geïsoleerde situatie verkeerde dat hij over de voormelde zaken, die eigen zijn aan het leven in zijn beweerde regio van herkomst, niets zou hebben opgevangen. Hij nam deel aan het publieke leven en had sociale contacten (stuk 5, gehoorverslag, p. 16, 17).

Waar verzoeker met betrekking tot zijn kennis van de school in Safed Sang aangeeft dat er een misverstand was en dat hij dacht dat zijn antwoord voldoende was, overtuigt hij niet.

Tijdens het gehoor gaf verzoeker te kennen dat het om een oude school ging en dat er niets aan veranderd was buiten het feit dat de muren werden geschilderd (stuk 5, gehoorverslag, p. 9, 10). Wanneer vervolgens specifiek gevraagd werd of er nog andere schoolgerelateerde zaken gebouwd zijn, antwoordde verzoeker ontkennend (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). De Raad ziet dan ook niet in waarin het misverstand dan wel zou gelegen kunnen zijn; dit wordt door verzoeker ook niet concreet toegelicht. Waar verzoeker vervolgens met betrekking tot de vaststellingen omtrent de brug van Zahid Abad van

mening is dat er geen contradictie in zijn verklaringen zit, omdat hij deze brug enkel gepasseerd is en nooit bezocht heeft, overtuigt hij evenmin. Dergelijke verklaringen zijn immers niet in overeenstemming te brengen met het geheel van verzoekers verklaringen. Verzoeker noemde bij zijn beschrijving van de weg naar het districtshuis die hij overigens stelt zelf te hebben afgelegd, het dorp Zayd Abad (stuk 5, gehoorverslag, p. 11). Uit de kaarten aanwezig in het administratief dossier blijkt dat dit dorp slechts 3 kilometer verder ligt dan zijn beweerde dorp van herkomst. Daargelaten de vraag of het in die context geloofwaardig kan zijn dat verzoeker nooit in dit dorp is geweest, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker niets over deze brug heeft gehoord en dit gelet op de omvang en het belang van deze brug in de regio, zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier.

Waar verzoeker stelt dat hij niets kan vertellen over het dorp Zarghon Shar, omdat hij dit dorp enkel passeerde voor het afhalen van een taskara dient gesteld dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de weg van verzoeker van zijn dorp naar het districtscentrum niet langs Zarghon Shar loopt en het dorp Zarghon Shar een dusdanige omweg voor verzoeker zou vormen waardoor zijn verklaring dat hij door dit dorp reisde om zijn taskara op te halen ongeloofwaardig is (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt zich in een dermate geïsoleerde situatie te hebben bevonden, acht de Raad het ook niet aannemelijk dat verzoeker van het grootse incident – de verwoesting van het taliban bolwerk – ongeveer een maand voor zijn vertrek niets zou hebben opgevangen. De Raad ziet niet in op welke wijze het argument dat hij er slechts enkele jaren heeft verbleven een verschoning zou kunnen bieden voor zijn onwetendheid wat betreft zijn geografische omgeving. Dit wordt door verzoeker niet nader toegelicht. Het gaat hier overigens over enkele jaren verblijf, waardoor van verzoeker toch enige kennis mag worden verwacht.

Vervolgens stelt verzoeker dat verwerende partij onvoldoende rekening hield met zijn persoonlijke situatie. Verzoeker verwijst naar het feit dat hij opgroeide in Pakistan, dat hij een tweetal jaar in Afghanistan voor zijn vertrek heeft gewoond, dat hij in oktober/november 2015 is vertrokken, dat hij sinds eind december 2015 in België is, dat hij steeds in zijn dorp heeft gewerkt, dat hij niet over een auto beschikte waardoor hij geen andere dorpen kon gaan verkennen en dat de veiligheidssituatie maakte dat reizen naar andere dorpen werden vermeden, waardoor zijn informatie over de politieke situatie beperkt is. Ook geeft hij te kennen dat hij les geeft aan kinderen, dat hij niemand kent van madrassas in andere dorpen, dat er een afstand is van 25 minuten van zijn dorp naar Mohammad Agha en hij dus niet weet wie waar gedood is en dat de politieke situatie in de regio hem minder interesseerde. De Raad stelt echter vast dat verzoeker een leraar in een madrassa was in zijn beweerde dorp van herkomst Safed Sang en deelnam aan het publieke leven. Rekening houdend met dit profiel mag van verzoeker verwacht worden dat hij coherente verklaringen kan afleggen over zijn directe leefomgeving. Uit het administratieve dossier blijkt dat er zich verschillende incidenten voordeden in diens onmiddellijke omgeving, die naar aangenomen mag worden een dermate impact hadden op verzoeker zijn werkomgeving dat redelijkerwijs van verzoeker verwacht mag worden hierover te kunnen berichten, *quod non*. Het kan bijvoorbeeld niet overtuigen dat verzoeker als leraar weinig kan vertellen over de studentenprotesten in zijn eigen dorp Safed Sang noch over een collega-leraar die vermoord is in een nabijgelegen dorp (stuk 5, gehoorverslag, p. 13-15). Het wordt herhaald dat verzoeker leraar was in een madrassa, deelnam aan het publieke leven en sociale contacten had, waardoor verzoeker *in casu* niet geheel onwetend kon zijn geweest van deze gebeurtenissen en prominente figuren binnen de regio.

Waar verzoeker toe dient te geven dat zijn kennis beperkt is over de organisatie Hezb-i-Islami in het vluchtelingenkamp in Pakistan, stelt de Raad vast dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker niets zou weten over de organisatie louter omdat hij geen interesse had in politiek. Verzoeker gaat er volledig aan voorbij dat in het administratieve dossier eenvoudig te lezen valt dat Hezb-i-Islami het leven in het vluchtelingenkamp van verzoeker bepaalde, tot in de scholen toe. Verzoeker moet daarenboven gelet op zijn specifieke profiel van student en zoon van een Hezb-i-Islami commandant in staat geacht worden alvast elementaire kennis te bezitten over de organisatie, *quod non*. Dat verzoeker zijn vader hem niet zou inlichten over diens activiteiten voor Hezb-I-Islami, zo het al zo zou zijn, is geen verschoning van dergelijke beperkte kennis over de organisatie die het vluchtelingenkamp in Pakistan controleert. Verzoeker beweert op tweejarige leeftijd te zijn gevlucht naar Pakistan tot 2013 en de ganse tijd in het vluchtelingenkamp te hebben verbleven. In dergelijke omstandigheden kunnen beperkte verklaringen niet volstaan en mag van verzoeker verwacht worden dat hij iets kan zeggen betreffende de activiteiten van Hezb-i-Islami of incidenten met deze partij in het vluchtelingenkamp (stuk 5, gehoorverslag, p. 4). Het argument dat hij op verschillende vragen wel kon antwoorden doet aan zijn onwetendheid omtrent een dergelijk fundamenteel aspect verbonden aan zijn leven geen afbreuk.

Ter ondersteuning van zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijf legt verzoeker per aanvullende nota ter terechtzitting 3 taskara's (van zijn vader, broer en oom), een verklaring van de dorpsoudsten en een enveloppe neer.

De neergelegde taskara's van verzoekers vader, broer en oom zeggen echter niets over verzoekers beweerd verblijf en zijn derhalve niet dienstig om verzoekers recente herkomst aan te tonen. Het document van de dorpsoudsten heeft een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het is bovendien niet gedateerd en zegt bijgevolg niets over de beweerd recente herkomst van verzoeker. De enveloppe geeft louter aan dat de documenten opgestuurd zijn vanuit Afghanistan. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat documenten hoe dan ook slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Blijkt echter dat verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerd recente herkomst ongeloofwaardig zijn met als gevolg dat de documenten die ter staving hiervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Safed Sang in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recente herkomst aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het dorp Safed Sang in het district Mohammad Agha in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF